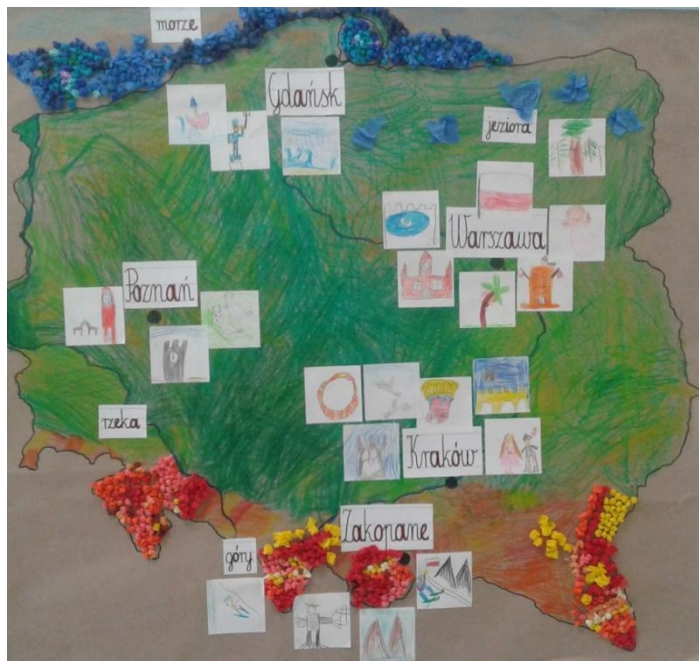

Ojczyzna to Polska, to rzeka, to las, to przedszkole...

- „– Kto ty jesteś?
– Polak mały.
– Jaki znak twój?
– Orzeł biały.
– Gdzie ty mieszkasz?
– Między swemi.
– W jakim kraju?
– W polskiej ziemi.
– Czem ta ziemia?
– Mą ojczyzną.
– Czem zdobyta?
– Krwią i bliźną.
– Czy ją kochasz?
– Kocham szczerze.
– A w co wierzysz?
– W Polskę wierzę.
– Coś ty dla niej?
– Wdzięczne dziecię.
– Coś jej winien?
– Oddać życie.”

Każdy z nas pamięta z dzieciństwa słowa wiersza „Katechizm polskiego dziecka”, ale w natłoku spraw codziennych, w gonitwie za czasem, zapominamy często, aby uczyć nasze pociechy przesłania tego wiersza. Dlatego tu w przedszkolu, w naszej małej ojczyźnie, rozwijamy naszą przynależność narodową. To tutaj kształtujemy poczucie tożsamości narodowej poprzez rozpoznawanie symboli narodowych (godło, flaga);

poznajemy pojęcie „stolica”, poznajemy wygląd herbów dużych miast, melodię i słowa hymnu Polski; poznajemy legendę o powstaniu naszego państwa oraz zabytki i legendy wielu miast (o Smoku Wawelskim, o poznańskich koziołkach, o Warsie i Sawie, o śpiących rycerzach w Tatrach, o powstaniu morza, o Neptunie i wiele innych).

Kształtujemy również poprawność naszej polskiej mowy, więzi społeczne i narodowe - jesteśmy dumni ze swojej rodziny, miejscowości, z Ojczyzny.

„MIŚ PATRIOTA”

Kim ja jestem?
Małym misiem.
Tu, do dzieci, przyjdę dzisiaj.
Mam na plecach bagaż duży,
Przyda mi się w tej podróży.
I opowiem przedszkolakom,
Dzieciom małym i starszacom,
Co mnie w Polsce wciąż urzeka,
Na co ciągle tutaj czekam.

Rano z dziećmi się spotkałem
I o wszystkim powiedziałem:
O porankach z chlebem świeżym
I o Wiśle co się szerzy,
O Wawelskim wzgórzu królów
I wspominam trochę w bólu,
Walki krwawe polskiej ziemi,
Szarość walk tych i ich cieni...

Słucha Adaś tak jak umie,
Chociaż trochę nie rozumie.
Słucha Paweł i Dorota
Tych historii jak ze złota.
I choć słowa trudne słyszą,
To ich oczy jakby błyszczą,
Bo gdzieś w głębi ich serduszek
Polak mieszka jak okruszek.

Opowiadam więc mu czasem,
Że gdzieś tam za borem, lasem,
Za tym domem, no i blokiem,
Gdzie nie sięga nawet okiem;
Tu na placu i na skwerze,
Tam gdzie Wisła zakręt bierze,
U stóp gór i nad Bałtykiem,
Gdzie na piasku ktoś patykiem
Namalował orła w bieli;
Gdzie łąn zboża się też ścieli...
Wszędzie Polska jest dokoła
I niech każdy dziś zawoła,
Że choć dawniej w gruzach legła,
To jest dzisiaj niepodległa!